

BEETLEJUICE

AF MICHAEL LILLEGAARD LARSEN · 13. SEPTEMBER 2024 · 4 MINUTTERS LÆSETID

Tim Burtons anden film hører stadig til blandt hans mest seværdige, med dens unikke blanding af sort humor og spøgefuldt surrealisme.

OBS! Denne anmeldelse indeholder milde spoilers!

Jeg husker stadig den første gang, jeg så den surrealistiske gyserkomedie **Beetlejuice** (1988). Det var en sen aften i de gode gamle dage, hvor TV-kanaler var gode til at sende mærkelige film, tit sent om aftenen. Men det stoppede ikke den meget unge filmnørd i mig.

Jeg blev grebet af filmens tegnefilmsagtige stemning lige fra starten, da Danny Elfmans finurlige temamelodi slog tonen an sammen med den flotte kameratur henover den fredelige by Winter River, Connecticut, og som kulminerede med en fin overgang til et identisk modellandskab med en klam edderkop på et hus!

Beetlejuice blev en uventet succes for den dengang relativt nye instruktør Tim Burton, der tidligere havde debuteret med den fornøjelige **Pee Wee's Big Adventure** (1985).

Den gale film om den lige så gale bio-exorcist Beetlejuice blev på mange måder den film, der fik etableret Burtons unikke visuelle stil, der havde rødder i popkunst, B-film og tysk ekspressionisme, og som gav instruktøren muligheden for at lave **Batman** (1989), også med Michael Keaton i titelrollen.

I anledning af den kommende fortsættelse, **Beetlejuice Beetlejuice** (2024), ser vi her på den første film.

SYMPATISKE SPØGELSER VERSUS EN LEVENDE EXCENTRISK FAMILIE

Det søde og sympatiske par Adam (Alec Baldwin) og Barbara Maitland (Geena Davis) bruger deres sommerferie i den lille by Winter River på at renovere deres hus.

På en tilfældig dag, da de er på vej hjem fra indkøb, kommer de desværre ud for en ulykke og dør.

Men de ender som spøgelser i deres hus og er i en slags limbo, drevet af det bureaukratiske efterliv, der er præget af sære regler, der konstant forvirrer det stakkels par. Selv ikke brugen af en håndbog for de nyligt afdøde er til stor hjælp!

Idet Adam og Barbara er ved at indfinde sig i deres unikke situation, bliver deres hus overtaget af den excentriske familie Deetz, der består af den hysteriske kunstner Delia (Catherine O'Hara), ejendomsmægleren Charles (Jeffrey Jones) og hans datter fra et tidligt ægteskab, goth-pigen Lydia (Winona Ryder).

Til deres store rædsel bliver Maitland-parrets paradisiske hjem ommøbleret af Delia og hendes gakkede designer-ven Otho (Glenn Shadix) til et besynderligt hjem lige efter Delias skæve hoved og mangel på god smag!

Adam og Barbara forsøger at skræmme Deetz-familien væk, men er ret dårlige til det trods deres vilde evner som spøgelser. De bliver i deres desperation fristet til at få hjælp fra den ekstreme, såkaldte bio-exorcist Beetlejuice (Michael Keaton).

De skal blot sige hans navn tre gange, og så er det showtime!

EN SURREALISTISK SPØGELSESFILM

I Tim Burtons hænder blev **Beetlejuice** til en vaskeægte surrealistisk film om liv, død og om det at være et spøgelse.

Oprindeligt var manuskriptet til filmen noget mørkere og knap så sjov, men Burton og hans hold af skuespillere fik frirum til at finde på ny dialog på stedet og gøre processen mere spontan.

Et godt eksempel på dette er scenen, hvor Beetlejuice sparker til et træ i model-landskabet, som vælter, og råber: ”*Nice fucking model*” og tager sig selv i skridtet med en lyd, der lyder som et båthorn!

Burton er særligt glad for stop motion-animation, hvilket kan ses i de herlige dukkefilm **The Nightmare Before Christmas** (1993) (instrueret af Henry Selick), **Corpse Bride** (2005) og **Frankenweenie** (2012).

Men også i sammenhæng med live action-filmene er der eksempler på brug af stop motion-animation som i **Pee Wee’s Big Adventure**. Burton ville også bruge den type animation til at skabe de sindssyge marsmænd i **Mars Attacks!** (1996), men måtte bruge computeranimation i sidste ende.

Beetlejuice er især kendt for sine stop motion-animationsscener, hvor man ser Adam og Barbaras forsøg på at lave groteske ansigter, Delias sære skulpturer, der bliver levende, og sandorme fra Saturn! De scener har et herligt særpræg, der er med til at sætte tonen for resten af filmen.

Det samme kan siges om den vidunderlige scenografi, der omfatter efterlivet og dets borgere af døde mennesker, hvor man kan se deres vilde dødsårsag på dem! Det er afgjort her, hvor man kan se Burtons originale æstetik slå igennem med de skæve omgivelser og brug af kontrastfyldte farver.

Filmens scenograf var i øvrigt Bo Welsh, der senere tog sig af scenografien i **Edward Scissorhands** (1990) og **Batman Returns** (1992), og han mødte sin kommende kone på settet af **Beetlejuice** i form af Catherine O’Hara. Så den skøre film har naturligvis en særlig betydning for parret.

ET VELOPLAGT CAST OG HERLIG SKØR MUSIK

Det er forbavsende, men sandt, at Michael Keaton kun har lidt over 15 minutters skærmtid som **Beetlejuice**. Han får dog hvert minut til at tælle, og hver gang han dukker

op, er det som at se en trolld, der springer op af en æske! Det er som at opleve en pervers og klam tegnefilmsfigur på syre!

Som Adam og Barbara er Alec Baldwin og Geena Davis meget sympatiske og får deres helt almindelige figurer til at fungere. De er på mange måder den nødvendige kontrast til al den galskab, der udspiller sig omkring dem. Catherine O'Hara er simpelthen forrygende som den gale Delia og udover Keaton, står hun også meget for filmens humor sammen med Jeffrey Jones.

Winona Ryder er bare bedårende og sjov som Lydia. Hun formår at balancere deadpan-humor og øjeblikke med seriøsitet på den fantastiske måde.

Selvfølgerlig kan jeg ikke undgå at nævne Danny Elfmans utroligt opfindsomme musik, der matcher Burtons vilde visuelle stil til perfektion. Filmmusikken lyder som noget fra en bizar **Looney Tunes**-tegnefilm og har meget charme og humor i sine skæve toner.

STADIG EN UNIK FILMKLASSIKER

Beetlejuice er én af den slags film, jeg aldrig bliver træt af at gense. Filmens særlige stemning er fortsat dragende, og skuespillet over hele linjen er meget morsom, især Michael Keaton. Er historien en smule rodet og løs i det *overall*? Ja, men underholdningsværdien er til gengæld høj ved hvert gensyn.

Efter filmen kom der en tegnefilmserie, der kørte i nogle år, og senere kom der en populær musical. Naturligvis kom der også et hav af merchandise i form af figurer, computerspil og Halloween-kostumer.

Det skal blive spændende at se, om Tim Burton kan skabe en spændende fortsættelse til sin komedie-klassiker med **Beetlejuice Beetlejuice**, hvor Keaton vender tilbage som Beetlejuice sammen med Winona Ryder og Catherine O'Hara samt nye skuespillere som Monica Bellucci, Willem Dafoe, Justin Theroux og **Wednesday**-stjernen Jenna Ortega.

Indtil da kan man genopleve eller måske se for første gang den første **Beetlejuice**-film og få sig en forrygende morsom og makaber filmoplevelse.

Titel: Beetlejuice

Instruktør: Tim Burton

Manuskript: Michael McDowell, Warren Skaaren, Larry Wilson

Cast: Alec Baldwin (Adam Maitland), Geena Davis (Barbara Maitland), Michael Keaton (Beetlejuice),

Winona Ryder (Lydia Deetz), Jeffrey Jones (Charles Deetz), Catherine O'Hara (Delia Deetz), Glenn Shadix (Otho)

Foto: Thomas E. Ackerman

Klip: Jane Kurson

Musik: Danny Elfman

Spilletid: 92 minutter

Aspect ratio: 2.35:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: USA, 1988

Anmeldt i nr. 226 | [13/09/2024](#).

MICHAEL LILLEGAARD LARSEN

SENESTE INDLÆG

Michael Larsen. Michael er 27 år gammel, bor i Ørbæk på Fyn og har en baggrund som webintegrator. Han har tidligere skrevet for onlinemagasinerne Connery.dk og OnFilm.dk. Michael er tosset med film, filmmusik, tegneserier og bøger, og han elsker at skrive om det for andre nørder som sig selv.